

SARKAŅU ZIŅAS

Madonas novada Sarkaņu pagasta pārvaldes izdevums

2015. g. JŪNIJS-JŪLIJS Nr. 3 (62)

REDAKTORES SLEJA

Aizvadīts lietainais Jāņu laiks un pretēji tam, ka tautā saka: *pēc Jāņiem jau vasara beigusies*, beidzot esam sagaidījuši šim gadalaikam cienīgu laiku. Ir pienācis brīnišķīgais brīdis, kad ir visiskaistākie vakari gadā. Tie gan jau ir par pāris minūtēm īsāki nekā Jāņos, bet joprojām siltajā gaisā jūtama kāda īpaša smarža. Līdz ar krāšņajām peonijām vai ikkatrā dārzā sāk ziedēt arī lilijas, cita par citu skaistākas un smaržīgākas.

Atceroties Jāņu laiku, lai kāds tas arī dabas apstākļu ziņā būtu, izsmaržojot krāsu buķetei pļavās un puķu dobēs, nostabilizējas atziņa, ka Latvijas lepnums ir tās lauki un cilvēki, kas tur dzīvo un nebēg prom uz pilsētu un svešām zemēm, bet turas pie savas zemes, meža, pļavas...Ja nebūtu lauku, nebūtu arī pilnvērtīgas pilsētu dzīves, jo katrā pilsētniekā mīt kaut kas no laucinieka un zemnieka ar spēju ieskatīties un ieklausīties dabā un priecāties par visu, ko tā mums sniedz.

Lai kā arī negribētos, laiks rit uz priekšu, un klāt cits laiks – kapusvētki. Nekur citur pasaulē šo svētku tradīcijas nav tik stipras kā pie mums. Tie ir svētki, kad reizē sēro un svin. Mums tas liekas pieņemami un saprotami, jo bieži vien tikai šajos svētkos viskoplākajā skaitā kopā sabrauc radi no malu malām. Satiekas, lai apciemotu savus mīļos, kas jau aizsaulē, un priecātos par katru, kas no jauna nācis pasaulē.

Vēl ir laiks izbaudīt vasaru pilnībā katram pēc savām vēlmēm un iespējām, jo esam taču tik dažādi. Vienam prieku sagādās kāds ceļojums, cits iedvesmu gūst no pašu vārīta ievārījuma burciņām vai pagatavotiem salātiem.

Lai izdodas uzņemt vasaras enerģiju un uzkrāt to tumšajiem ziemas vakariem!

Valda

Madara

Arī madara sākumā
vienu vien ziedu atver,
Bet, ja ir atplaucis viens,
arī pārējos
plaukšanas neprāts satver...

Savā smaržā apreibis cers
ne vairs zina, ne mana,
Kurp viņu neatvairāmi nes
trauksmainā ziedēšana...
Mirdzot kā vasaras debesis,
tavi skatieni padara
Mani par ziedošu madaru.

/Ā. Elksne/

1. augustā Biksērē

Muižas svētki:

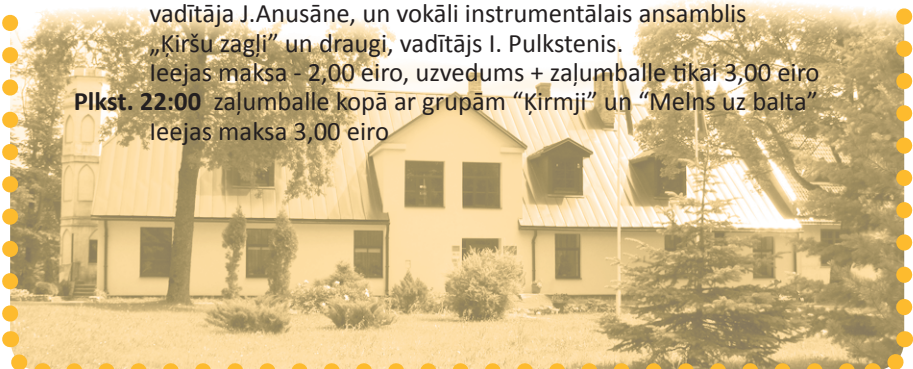
no plkst. 15:00 piepūšamās atrakcijas bērniem;

no plkst. 16:00 izstādes, radošās darbnīcas, Dzeņu dzīvnieku fermas mazo dzīvnieciņu apskate, Brīvais mikrofons, kur katram ar savu priekšnesumu (dzejolis, dziesma...), iepriekš piesakoties, iespēja priecēt svētku viesus.

Plkst. 19:00 estrādē "Patikšana, nepatikšana, pārpratumi, kaislības..." dažādi notikumi būs redzami jautrā spēlē pēc A. Vilka lugas "Blusa" motīviem, pēc principa – dažreiz jau tā iznāk, ka iesēj burkānus, bet izaug dilles. Darbība notiek uz laukiem mūsu dienās. Lugu izrādīs Praulienas pagasta Saikavas amatierteātris, režisore A. Špure. Izrādi kuplina deju kolektīvs "Saikavieši", vadītāja J. Anusāne, un vokāli instrumentālais ansamblis „Kīršu zagļi” un draugi, vadītājs I. Pulkstenis.

Ieejas maksa - 2,00 eiro, uzvedums + zaļumballe tikai 3,00 eiro

Plkst. 22:00 zaļumballe kopā ar grupām "Kirmji" un "Melns uz balta" ieejas maksa 3,00 eiro

Pagasta aktualitātes

Saņemts finansējums ieceres realizācijai

Iepriekšējā „Sarkaņu Ziņu” izdevumā informējām par Sarkaņu bibliotēkas ieceri apkārtnes labiekārtošanā un aicinājumu ikvienu balsot par projektu Sarkaņu bibliotēkas apkārtnes labiekārtošanai „Rakt un rakstīt...” /A. Līce/. Projekta realizācija iecerēta kā lieliska dāvana novadniecei Andai Līcei, novadam un viņas dzejas cienītājiem. Paldies visiem, kas atdeva savu balsi par sarkaniešu projektu. Jebkura kopēja aktivitāte nes labumu pagasta attīstībai.

9. jūnijā Madonas novada pašvaldī-

bā tika paziņoti četri „Latvijas Mobilā Telefona” (LMT) projektu konkursa „LMT Latvijai” uzvarētāji.

Pirmajā konkursa kārtā projektus vērtēja LMT un pašvaldības žūrija, otrajā kārtā uzvarētājus un finansējuma saņēmējus noteica paši iedzīvotāji, balsojot elektroniski vietnē lmt.lv/lmtlatvijai un aizpildot balsošanas anketas Madonas novada pašvaldībā, savukārt LMT klienti varēja balsot arī ar īsziņas palīdzību. Konkursam tika pieteikti 15 projekti, kuri pēc pirmās kārtas tika izvirzīti iedzīvotāju

balsojumam. Apkopojot elektronisko un klātienē balsojumu, tika noteikti četri konkursa uzvarētāji, par kuriem kopumā balsots vairāk nekā 16 000 reižu.

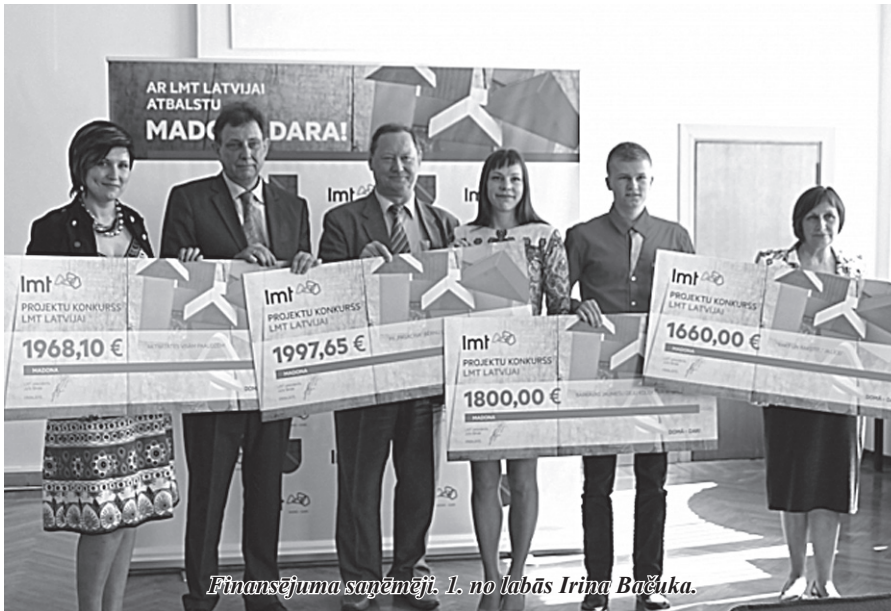
Pateicoties LMT piešķirtajam finansējumam, Liezērē iegādāsies sporta inventāru, Barkavas jauniešu deju kolektīvam darinās tautas tērpus, Praulienas pagastā iekārtos rotaļu laukumu, savukārt pie Sarkaņu bibliotēkas labiekārto apkārtni.

Apbalvošanas ceremonijā piedalījās LMT viceprezidents Gunārs Danbergs, Madonas novada pašvaldības izpilddirektors Āris Vilšķersts, LMT biznesa klientu centra „Rēzekne” vadītājs Edgars Repelis un projekta finālisti.

„LMT vienmēr ir bijis svarīgi labas domas pārvērst darbos, tādēļ esam gandarīti atbalstīt Madonas novada iedzīvotājiem būtisku projektu īstenošanu. LMT lepojas ar katru, kurš uzņemas atbildību par sava novada attīstību un dara, tādēļ priecājamies par Madonas novada iedzīvotājiem, kuri īsteno idejas un uzlabos dzīvi savā pilsētā,” sacīja LMT viceprezidents Gunārs Danbergs.

Lai Irēnai un biedrībai „Sarkaņu kultūras mantojums” veicas realizēt iecerēto!

Valdas K. teksts, foto no arhīva

Finansējuma saņēmēji. 1. no labās Irina Bačuka.

Informācija

Kapusvētki
Sarkaņu kapos notiks
11. jūlijā plkst. 14:00

20. augustā tiek plānota pensionāru ekskursija.

Maršruts: Salaspils botāniskais dārzs – Daugavas muzejs Doles salā – mājupeļa pieturvietas tiks precizētas. Aptuvenās izmaksas 6-7 eiro.

Tālrunis informācijai Inga – 26414793, Valda – 29424739.
Pieteikties līdz 17. augustam

Nodibināta biedrība „Sarkaņu kultūras mantojums”

*Dod, tētiņi, sīkstus linus.
Dod, māmiņa, baltu vilnu.
Sīksti lini, balta vilna
Ceļ pūriņu augstumā.*

(Latviešu tautasdziesma)

Gandrīz katrā latviešu tautasdziesmā apdziedāts latvieša darba un prasmju tikums. Visu, ko šodien mēs varam nopirkt, agrāk darināja ar rokām, amatu nododot no paaudzes paaudzē. Diemžēl straujais un dinamiskais mūsdienu dzīves ritums šo pārmantošanas dzīparu ir pārrāvis, un daudzas prasmes un mākslas iet zudībā un mājā varbūt vien dažu sirmu māmuļu atmiņās un nodzeltējušu, senaizmirstu grāmatu lappusēs.

Lai mēģinātu atjaunot šo pārrauto pavadīenu un atkal atdzīvinātu aizmirstos amatus un prasmes, ir dibināta biedrība „Sarkaņu kultūras mantojums”. Te mācīsimies paši

senaizmirstās gudrības dažādos darbos un labprāt mācīsim arī citus. Biedrība šobrīd atrodas Sarkaņu bibliotēkas ēkā, kur pieejamas vairāku veidu stelles. Tāpat ir uzsākts projekts, ar kura palīdzību piesaistīti līdzekļi Sarkaņu apriņķa tautastērpa izveidei. Šobrīd aktīvi darbojamies pie puķu dobjū un brīvdabas lasītavas izveides sadarbībā ar mūsu novadnieci un dzejnieci Andu Līci.

Visi tiek mīļi aicināti piedalīties biedrības darbā. Varat paši iemēģināt roku dažādos darbiņos, palīdzot ar informāciju – ar savām atmiņām, vecām latviešu rokdarbu shēmām, varbūt ar kādu senu no vecmāmiņām mantotu rokdarbu paraugiem. Viss var noderēt seno tikumu augšāmcelšanai.

Sīkāka informācija par biedrības darbu, iespēju iestāties tajā, mācīties vai kādā citādā veidā palīdzēt pieejama Sarkaņu bibliotēkā darba laikā vai pa tālruniem:

26210523 – Irēna, 25856954 – Valentīna.

Biedrības dalībnieku pirmā talka – Sarkaņu bibliotēkas apkārtnes sakopšana.

Vēstures atspulgos

Kā sarkaniešos precas

Katru dienu dzirdam ziņas,
Ka kaut kas kur norisinās.
Nesen sarkaniešos bija
Liela dienas sensācija.

Lieta apmēram ir šāda:
Dzīvo kaut kur Alma kāda.
Puišiem viņa skatus svaida,
Jo tā vēlas, lai to spaida.
Par to daudreiz viņas tētis
Bija savu muti plētis,
Daudzreiz mācījis ar labu
Atmest šādu sliktu dabu.
Arī māte savu kārtu
Nāca tad, lai skuķi bārtu.
Kad šī bijusi vēl jauna
Sarkusi aiz liela kauna.
Ja kāds glupāks miega lācis
Kādreiz amizēties sācis.

Šoreiz pie „Sarkaņu Ziņu” lasītājiem nonāk mazliet nenopietna vēstures liecība – feļetons, kas publicēts laikrakstā „Madonas Ziņas” pirms vairāk nekā astoņiem gadiem desmitiem.

„Nevis vakarā, bet dienā,
Meitiņ, ieskaties tu vienā,
Un tam buču iedod šei!
Bet tiem citiem ne un ne.
Tad viņš tevi – teikt par provi,
Apprecēs ar visu govi.”
Tā kā sacīts, tā ar bija
Meita māti paklausīja.
Tāds nu radās Andrejs Striķis,
Kas tai lipa klāt kā piķis.
Bet nav jāaizmirst kā domā
Arī citi būt šai lomā.
Pilni cerību bez mēra
Visi viņas durvis vēra.
Tā kā mājas tēvs šos radus
Pazīna jau ilgus gadus,
Tamdēļ ņēmās mucu mūķēt,
Lai var alu laist un brūķēt.
Tiklīdz galvas vairāk sila

Arī jūtas karstāk svila.
Pazagšus tie skatus kāri
Laida gultas galam pāri,
Kur priekš Andreja ar Almu
Maisā piebāzts tik daudz salmu.
Vecais iebāž ķešā pīpi
Un teic noslaucīdams snīpi:
„Jums jau izredzes te vājas,
Labāk domājiet, kurp mājas.”
Bet šie izvadīti laukā
Nolemj: „Vecais jāieštaukā!”
Viņi veci iemet akā.
Varbūt viņš tur tikmēr mirktu,
Kamēr grēkus neizpirktu.
Nāve jau aiz bārdas grāba,
Bet to paša spēki glāba.

Garais Pēteris
„Madonas Ziņas”
Nr.48, no 11.12.1931.

Ceļojumi

3. jūnija rītā grupa pagasta pensionāru devās ekskursijā, lai apskatītu ievērojamas un interesantas vietas tepat netālu – Lubānas pusē.

Pirmais pieturas punkts – Visagala kapsēta, kur atrodas piemiņas memoriāls Latvijas nacionālā karaspēka pirmajam komandierim, pulkvedim O. Kalpakam (1882 – 1919). Tur ceļotāju grupu sagaidīja un pirmās vēstures liecības par Kalpaku dzimtu pastāstīja Degumnieku pamatskolas skolotāja Edīte Zaube, kas sabiedriskā kārtā uzņēmusies arī pulkveža Oskara Kalpaka dzimtas piemiņas vietas „Liepsalas” izrādīšanu un iesaistīšanos sabiedriskajā dzīvē.

Uzzinājuši ļoti daudz ko interesantu par Oskara Kalpaka gaitām, tāpat par piemiņas memoriāla uzturēšanu dažādos vēstures posmos pie dažādām varām, dodamies uz „Liepsalām”, kas sāktas atjaunot un veidot no 1997. gada pēc brāļmeitas Ārijas Kalpaks-Grundmanes (1922-2006) idejām un līdzekļiem. Apskatot piemiņas memoriālu, gidei Edītei ir ļoti daudz stāstāmā par katru vietīņu un katru akmeni, kas šeit izvietoti. Pašā memoriāla centrā, Auseklīša zvaigznes centrā, novietots karoga masts, kas balstīts uz vārdiem – Dievs, Latvija, Zemnieks, Karavīrs. Ieskatāmie Svētklētiņā, kas veidota kā pateicība Dievam un tajā lasāmi Svēto Rakstu fragmenti. Apstājamies pie Lūgšanu akmens, paejamies pa Pārdomu taciņu, zem varenā ozola zariem pagalmā iedomājamies katrs savu vēlēšanos...

Labības šķūnis un rija – tagad pulcēšanās un deju laukums ar skatuvi, rijas krāsni – pavardu – vieta sabiedriskiem pasākumiem, kultūrai, izklaidēm, tradīcijām, Tēvzemes mīlestības celimei visām paaudzēm. Teritorijā izvietots Skulptūru dārzs – Dievs, Latvija, Zemnieks, Karavīrs – mākslinieku dāvinājumi.

Centrālajā ēkā ir paveikts ievērojams darbs topošajam muzejam, kas liecina par brīvības cīņām un Latvijas brīvības 22 gadu (1918 – 1940) vēsturi audio un video sniegunā. Ieceru muzeja ekspozīcijas pilnveidošanai un uzlabošanai vēl daudz. Kā pastāstīja Edīte, pašlaik vietas attīstību traucē īpašuma attiecības, kas vēl ir procesā. Bet ir cerība, ka tuvākajā

laikā šīs attiecības tiks sakārtotas, un tas atvieglos „Liepsalu” tālāku attīstību.

„Liepsalu” teritoriju ieskauj dārzs, ko stādījusi skolu jaunatne, sabiedrības pārstāvji. Vainagu vijuši visi, kas mīl mūsu tēvutēvu zemi – Latvijas valsti – un kopīgi vienotībā audzēm cīnās, lai Latvija kļūst latvieša garā bagāta, kristīga, daiļa un turīga. Pēc ciemošanās šajā vietā katram bija savas pārdomas par cilvēku un dzimtu likteņiem, par mūsu valsts sarežģīto vēsturi un nākotni.

Tālāk ekskursijas maršruts veda uz kaimiņnovada centru Lubānu, kur apskatām tūrisma un kultūrvēsturiskā mantojuma centrā izvietoto izstādi un paviesojamies Amatniecības centrā, kas ar pašvaldības, vietējo uzņēmēju un atsevišķu entuziastu atbalstu atklāts 2012. gadā. Šī vieta Lubānas novadā kalpo daudziem mērķiem: amatniecības popularizēšanai, tās apgūšanai, Lubānas novada amatnieku radītā izstādīšanai, meistardarbu aplūkošanai, iegādei, jaunu ideju apkopošanai un realizēšanai. Centrā ir notikušas apmācības paklāju aušanā, klūdziņu pīšanā.

Vairāki ekskursanti izmanto iespēju iegādāties kādu tīkamu izstrādājumu.

Nākamais apskates objekts – luterāņu baznīca, par kuras vēsturi un darbību pastāstīja draudzes pārstāve Mārīte Grāpe. Baznīca celta no 1869. līdz 1872. gadam pēc J. Kampes būvprojekta neogotikas stilā, tai ir neparasts plānojums, jo ēkā apvienotas divas baznīcas – lielā un mazā. Savukārt, uzkāpjot baznīcas tornī, var apskatīt Lubānas pilsētas

un apkārtnes panorāmu. Baznīca savu darbību nekad nav pārtraukusi, lai kāda politiskā situācija arī nebūtu. Šobrīd ēkai nepieciešams remonts, un lubānieši tic, ka tam izdosies atrast līdzekļus.

Nākamais mūsu ceļojuma galamērķis – Akmeņu parks „Vaidavas”, kuru daudzu gadu garumā veidojis saimnieks Vilnis Strautiņš.

„Vaidavu” saimniekam Vilnim ļoti patīk dažādas dabas formas, viss, ko var ieraudzīt brīvā dabā, – vai tie būtu akmeņi, koki, puķes... Īpašu interesi izraisa tas, kā daba gadu gaitā piešķir formas kokiem, akmeņiem...

Akmeņu parks „Vaidavas” ir viena no Latvijas lielākajām akmeņu kolekcijām (~4000), kas izvietota apmēram 2 ha platībā. Pirmais akmens nokļuvis dārzā 1973. gadā. Vilnis zina stāstīt, ka visi akmeņi „Vaidavās” ir tikai un vienīgi ar pozitīvu enerģiju.

Vēl viena no „Vaidavu” saimnieka kolekcijām ir „Šķītbais, greizais, nepareizais”, kurā viņš dažādos zarus un koku gabalos saskata ko skaistu un interesantu. Kad koks atbrīvots no mizas, parādās formas, kas katram rosina iztēli un atklāj brīnumu lietas.

Tāpat šeit apskatāmi senie darbarīki un sadzīves lietas, jo, kā atzīst māju saimnieks: „Kas vienam ārā metams krāms, tas citam vērtība!” Šai kolekcijai sāk veidoties izglītojoša nozīme, jo nereti apmeklētāji dažu priekšmetu pielietojumu vairs nezina un padoms jāprasa „Vaidavu” saimniekam.

Atverot klētiņas durvis, apmeklētāju

Vilnim Strautiņam stāstāmā par saviem vaļaspriekiem netrūkst.

skatam paveras vēl viena kolekcija – krūzītes, kuru krājumi sākuši augt no vienas Norvēģijas krūzes. Pašreiz to kopskaitā ir vairāk par 1800. Arī mēs papildinājām kolekciju ar vienu krūzīti un kādu akmeni, kas ceļu mērojis no Igaunijas.

Atvadoties no viesmīlīgā saimnieka, dodamies tālāk, lai apmeklētu Latvijas Valsts mežu stādaudzētavu „Podiņi”, kas atrodas turpat netālu, un, kā pastāstīja uzņēmuma vadītājs Jānis Siksaliētis, nodarbina apmēram 40 novada iedzīvotājus. Uzņēmumā audzē eglītes, nedaudz lapegles un pēc pasūtījuma arī bērzus. Gandrīz viss izaudzētais tiek realizēts tepat Latvijā, kā arī eksportēts ārpus mūsu valsts robežām. Ciemojoties „Podiņos”, mums bija iespēja iepazīties ar eglītes piedzimšanu un augšanas procesu. Ir iespēja klātienē vērot, kā eglītes tiek iesētas un kāds aprīkojums šim procesam tiek izmantots. Moderni iekārtotās siltumnīcās apskatām stādīņus, kas auguši pāris mēnešus, tāpat milzīgās plantācijās uz lauka redzam pagājušā gada pavasara stādījumus. Uzņēmuma vadītājs ir gandarīts par uzņēmuma darbību, jo pieprasījums pēc eglīšu stādīņiem ir liels un visu izaudzēto

Jānis Siksaliētis iepazīstina ar eglītes augšanas procesu.

izdodas realizēt. Ieguvuši savā īpašumā dāvinājumu – eglītes, ko iestādīt savos piemājas dārzos, dodamies mājup.

Mājupceļš ceļotājus ved caur iespaidīgajiem mežu masīviem. Kā mazs pārsteigums pēdējā pieturvieta – Latvijas Valsts mežu ierīkotā atpūtas vieta, kur mūs gaida šoferītis Ilgonis un skolas saimnieču Mirdzas un Ivetas vārītā zupa. Nobaudījuši cienastu un pārrunājuši

dienas laikā redzēto, mājās atgriežamies ar jauniem iespaidiem un atziņu, ka ļoti daudz kas skaists un interesants atrodas tepat līdzās – vien pārdesmit kilometru attālumā.

Kopā ar pensionāru grupu ceļoja

Valda K.

Edītes Zaubes un

Valdas Kļaviņas foto

“Liepsalu” pagalmā.

Fotoreportāža

Jāņu laiks Sarkaņu pagastā tradicionāli iesākās ar ugunsskulptūru festivālu, kas šogad notika septīto reizi, tā moto bija „Jāņuguns spēks”. Otrā gadu tas notika Rēķu kalnā, saulgriežu vakarā visus aicinot tuvāk pie dabas un tradīcijas, ka jāņugunis izsenis tika iedegtas augstākajā vietā.

Visi sagatavošanas darbi noritēja ļoti veiksmīgi, pie debesīm spoži spīdēja saule, un darbs pie skulptūru izveides ritēja itin raiti. Atšķirībā no pagājušā gada, kad skulptūras bija statiskas, šogad tās kustējās, un uguns pati izveidoja noteiktu formu.

Tuvojoties festivāla prezentācijas pasākumam, vēlā 21. jūnija pēcpusdienā, kad darbi gandrīz bija pabeigti, pie debesīm parādījās arvien tumšāki mākoņi. Vēlāk tie arvien pieauga, un ilgstošais lietus bija ievērojams traucēklis pasākuma norisei.

Par spīti tam, pasākuma apmeklētāju skaits bija ļoti kupls, kuri, saģērbušies atbilstoši laika apstākļiem, pie mums bija ieradušies no visdažādākajām Latvijas vietām. Jo laiks, kaut lietains, bija samērā silts, un visus vienoja doma, ka saulgriežu vakars taču tikai vienreiz gadā.

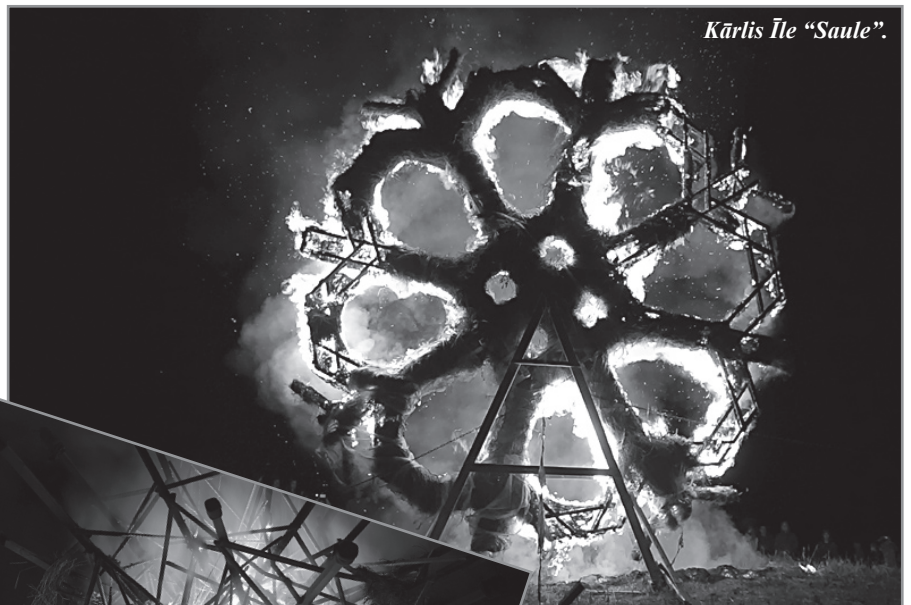
Arī izveidotās skulptūras,

pateicoties dažādiem palīglīdzekļiem, tika nedaudz paglābtas no lietus un pilnībā nesamirka.

Krēsļai iestājoties, festivālu ieskandināja folkloras kopas „Libe” un „Vērtumnieki”. Uguni iededza un ar to meistarīgi žonglēja Kristaps Krolis, un tad lēnām iedegās saulgriežu nakts jāņugunis. Tā kā kopā ar māksliniekam Rēķu kalnā uzturējās arī viņu ģimenes,

Kārtis Īle "Saule".

Armands Vēvanags "Pienene".

Maija Puncule "Papardes".

Inese Valtere un Donats Mockus "Isā nakts".

Māris Gailis "Magones".

....dziesmas, saullēktu gaidot, kopā ar folkloras kopas "Liepu laipa" dalībniekiem, kas uz pasākumu bija mērojuši ceļu no Jamprievas.

“Piņģerots” pēc izrūdes...no kreisās: Daina Vileiņa, Inga Būrbale, režisore Gunta Apele, Aigars Krīgeris, Agita Auzāne, Dīdzis Akmentiņš, Anīta Kurmīte, Roberts Kuba un Valda Kļaviņa. Priekšā Ivars Auzāns. Fotografēšanās brīdī klāt nebija Kristīnes Ozolas.

Dejo Praulītenas jaunieši.....

pirmās iedegās bērnu veidotās skulptūras. Pēc formas samērā nelielas, bet ar savu radošo domu un prasmēm izveidotas.

Dziesminieces, liezērietes Zanes Imšas muzikālajā pavadījumā pamazām iedegās Maijas Puncules „Papardes”, Māra Gaiļa „Magones”, Armanda Vecvanaga „Pienenes”, Ineses Valteres un Donata Mockus „Īsa nakts” un pašā kalna galā Kārļa Īles „Saule”. Viņiem palīdzēja asistenti Kārlis Apsītis un Roberts Mengis. Ugunsskulptūru mūžs ir īss, taču emocijas un izjūtas saglabājas visa gada garumā.

Vislielākais paldies Madonas novada pašvaldībai, Sarkaņu pagasta pārvaldei par finansiālu un informatīvu atbalstu, SIA „Damaksnis” par materiāliem, atpūtas kompleksam „Rēķu kalns” par atsaucību un viesmīlību un Dairai un Jurim Drozdoviem, kas daudzu gadu garumā izpalīdz ar sienu un šogad ļoti izpalīdzēja ar tentiem, lai kaut nedaudz, bet skulptūras paglābtu no lietus.

Pēc sinoptiķu prognozēm, nekādi iepriecinošie laika apstākļi netika solīti arī Līgo vakaram. Un ziemzēl prognozes piepildījās. Dienā saule mijās ar lietus

....un Sarkaņu pagasta “Senči”.

mākoņiem un uz vakaru arvien biežāk sāka liņāt. Tas gan netraucēja uzveduma „Līgošanas nerātības” dalībniekiem pilgti izspēlēt savas lomas un, neņemot vērā pelķes, raiti vest dejas soli. Arī apmeklētāju Biksēres estrādē netrūka.

Anitas Grīnieces lugas „Līgošanas nerātības” lomās lieliski iejutās amatiereteātra „Piņģerots” aktieri, kas kopā ar režisori Guntu Apeli katrs savam tēlam bija izdomājuši individuālu stilu. Ar dejām uzvedumu lieliski papildināja deju kolektīvi „Senči” (vadītāja Skaidra Dzene) un Saikavas tautas nama jauniešu deju kolektīvs „Zig zag” (vadītāja Daiga Maderniece). Par apskaņošanu un balles mūziku rūpējās grupa „Kompromiss” no Valmieras puses.

Svētki aizvadīti. Mazliet žēl, ka piepildījās teiciens *līst kā pa Jāņiem*, bet no otras puses – *kas tie par Jāņiem bez lietus*.

Valdas K. teksts.
Valdas Kļaviņas, Laumas Akmentiņas un Kārļa Īles foto

Svētku brīži

22. maijā Jēkabpilī notika ikgadējais avīžu veidotāju saiets „Spicā spalva”. Avīžnieki kopā pulcējas jau piecpadsmito gadu, un katru gadu pasākums notiek citā vietā. Šoreiz saimnieku lomā iejutās tipogrāfijas „Erante” kolektīvs.

Ciemojāmie Jēkabpilī, kur iespējams mūsu pagasta informatīvo izdevumu „Sarkanu Ziņas”. Pasākumā piedalījās izdevumu veidotāji no Jaunjelgavas, Ošupes, Lizuma, Lubānas, Varakļāniem, Madonas, Vestienas, Jēkabpils, Kokneses, Mētrienas, Aronas un Cesvaines. Pasākuma namatēvs, uzņēmuma vadītājs Jānis Eriņš iepazīstināja ar ražotni, produkcijas sortimentu, kā arī pastāstīja par uzņēmuma darbību.

Uzņēmums šobrīd drukā 23 novadu un pagastu informatīvos izdevumus.

„Sarkanu Ziņu” veidotājas pastaigā pa Daugavas promenādi.
No kreisās: redaktore Valda Kļaviņa, korektore Tija Seikstu un maketētāja Paija Kurtiša.

Tikšanās Jēkabpilī

Lielākais izdevums, kas tiek drukāts „Erantē”, ir laikraksts „Brīvā Daugava”. Kā pastāstīja uzņēmuma vadītājs, novadu un pagastu informatīvie izdevumi veido apmēram 70% no kopējā darba apjoma. Pārējie pasūtījumi ir reklāmas bukleti, brošūras, veidlapas, grāmatas, kalendāri, kā arī cita veida produkcija pēc individuāliem pasūtījumiem. Uzņēmums var drukāt gan melnbaltus, gan krāsu izdevumus. Pirms vairākiem gadiem iegādātas iekārtas, lai varētu izgatavot grāmatas arī cietajos vākos. Lai uzlabotu kvalitāti un drukāšanu padarītu ekonomiski izdevīgāku, nesen tika iegādāta mūsdienīga digitālās drukas iekārta, kas par draudzīgu cenu ļauj izpildīt arī nelielas tirāžas pasūtījumus. Par apliecinājumu tipogrāfijas izaugsmei

ciemiņi saņēma dāvanu – kalendāru, ko rotāja no rīta iemūžinātais foto mirklis.

Bez tipogrāfijas apskates pasākuma organizatori bija sarūpējuši arī vairākas ekskursijas. Viesošanās laikā pabijām Strūves parkā, kas kopš seniem laikiem ir pilsētas iedzīvotāju atpūtas vieta un pasaulē pazīstama kā vieta, kur vienā no parka stūriem atrodas akmens, kas Jēkabpils vārdu padarījis pazīstamu ģeodēzijas zinātņu pasaulē. Tas ir Strūves ģeodēziskā meridiāna loka punkts – Somu līča – Daugavas mērījumu galapunkts. Mērījumus Tērbatas universitātes profesors Vilhelms Strūve Jēkabpilī veica 1826. gadā no 16. maija līdz 14. jūlijam. Meridiāna loks tika nosaukts par Strūves loku, tāpēc var teikt, ka pilsēta atrodas uz Strūves meridiāna.

Kafejnīcā „Ceļavējš” neformālā gaisotnē izdevumu veidotāji prezentēja savus laikrakstus un informatīvos izdevumus, apsprieda aktuālos darba jautājumus un tālākās sadarbības iespējas.

Dienas nobeigumā visi, kas vēlējās, varēja apskatīt Krustpils pili, iepazīties ar tās vēsturi un no pils torņa augstumiem apskatīt pilsētu, kas izvietojusies Daugavas abos krastos.

Paldies Jānim Eriņam un uzņēmuma kolektīvam par viesmīlīgo uzņemšanu un vispusīgu ekskursiju pa vietu, kur top izdevums “Sarkanu Ziņas”.

Valdas K. teksts,
foto no personīgā arhīva

Tas var noderēt

Ziemas krājumiem der gan zaļo, gan sarkano šķirņu ērkšķogas. Ievārijuma gatavošanai ieteicamas vēl negatavas ogas, jo tajās ir daudz recinātājielū un sēklas vēl mazas. Pirms gatavošanas ērkšķogām norauj vai nogriez kātiņus un ziedkausu paliekas.

Ērkšķogu ievārijums ar ķiršu garšu

Sastāvdaļas: 1kg ērkšķogu, sauja ķiršu lapu, 800g cukurs.

Gatavošana: Noskalotas ķiršu lapas pārlej ar 2 glāzēm auksta ūdens, vāra apmēram 5 min., nokāš un pārlej ērkšķogām. Noliek vēsā vietā, 12 stundas atstāj ievilkties. Tad šķidrumu nolej katliņā, pieber cukuru un vāra sīrupu dažas minūtes. Nedaudz padzesē, pievieno ogas, lēni vāra 5 minūtes, tad 3-4 stundas ļauj pastāvēt un tāpat atkārti vēl divas reizes. Pēdējā vārīšanas reizē ievārijumam var pievienot dažas svaigas ķiršu lapas.

Karstu pilda burkā un noslēdz.

Viltotās olīvas

Burciņās kārto sagrieztas dilles, virsū ber lielas, bet negatavas ērkšķogas, tam pāri – sagrieztu ķiploku kārtiņu. Pārlej ar uzvārītu un atdzesētu stipru sālsūdeni. Nākamajā dienā burciņas noslēdz un uzglabā aukstumā.

Šādi gatavotas olīvas ir eksotiska piedeva gaļas ēdieniem, pikanta sastāvdaļa salātiem un uzkodām. Nedaudz atgādina sāļtūs gurķītus.

Ērkšķogu marmelāde un želeja

Tā kā negatavas ērkšķogas satur daudz pektīnvielu, kas veicina recēšanu, no tām var pagatavot garšīgu marmelādi un želeju.

Marmelādei ērkšķogas notīra, liek katlā pārlej ūdeni- 1glāzi uz 1kg ogu, liek uz uguns un maisot karsē. Izšķīdusās ogas izberž caur sietiņu. Iegūto biezeni nosver un liek katlā, 1kg biezeņa pievieno 2 glāzes cukura. Maisot vāra apmēram 20 minūtes, tad karstu iepilda sterilās burkā un tūlīt aizvāko.

Tālāk apstrādājot, no šīs marmelādes var pagatavot želeju – 1kg karstas marmelādes pievieno vēl 600g cukura un uz lēnas uguns apmaisot vāra vēl 10 minūtes. Iegūtā masa atdziestot veido skaistu želeju. Karstu to pilda nelielos traukos, noslēdz un atdzesē.

Tā kā marmelāde ir ļoti viendabīga – bez mizām un sēklām, pievienojot vēl citas garšas (vaniļu, kanēli vai citrona miziņu), no tās var gatavot dzērienus, krēmus, ķīseļus, pievienot putukrējumam, biežpienam, biežputrām. Želeja var būt grezns dekorējums kūkām, tortēm, dažādiem desertiem.

Materiāls no žurnāla “Ievas Māja”

Tas ir interesanti

Latvijā ir tādi svētki, kādi citur pasaulē ir retums, – kapusvētki. Lūk 5 jautājumi un atbildes par kapusvētkiem. Atbildes konsultē Alvis Āboliņš, Viesītes evaņģēliski luteriskās draudzes mācītājs, kurš savu diplomdarbu Lutera akadēmijā rakstīja par tematu “Latviešu kapusvētku fenomens”.

1. Vai kapusvētki ir kristīgo draudžu tradīcija?

Jā, šos svētkus parasti rīko kristīgās draudzes. Tomēr kapusvētki pulcē ne tikai kristiešus, tie ir arī tādi kā savējo piederības svētki – spilgta tautas tradīcija. Viesītes luterāņu draudzes mācītājs Alvis Āboliņš uzskata: “Jā, kapusvētkos mēs nākam pieminēt aizgājušos tuviniekus, bet galvenais tomēr ir tas, ka mēs nākam domāt par sevi mūžības priekšā. Kapusvētki ir mūžīgās dzīvošanas svētki, jo tie ir piemērota vieta, kur runāt gan par nāvi, gan par augšāmcelšanos.”

Kapusvētki iekļauti arī Latvijas kultūras kanonā – izcilāko un ievērojamāko mūsu valsts mākslas darbu un kultūras vērtību apkopojumā, un tur tā būtība formulēta tā: “Kapusvētku norise ietver mācītāja vadītu dievkalpojumu vai laicīgu ceremoniju ar mūziku, dzeju, runām un svinības, kas notiek vai nu ģimenes lokā turpat pie kapsētas, ja dzimtai piederīgie vairs tuvumā nedzīvo, vai tuvējās dzimtas mājās, vai arī plašākā vietējā kopienā – pagasta vai pilsētas rīkotajos svētkos, kas pielāgoti kapusvētku norises laikam.”

2. Cik sen Latvijā svin kapusvētkus?

Rakstisku liecību ir maz, tādēļ vienas pilnīgi precīzas atbildes nav. Daudzviet minēts, ka šī tradīcija Latvijā aizsākusies 1911.gadā Vietalvas draudzē – tur mācītājs, rakstnieks un politiķis Andrievs Niedra noturējis pirmos oficiālos kapusvētkus. Tikmēr Viesītes mācītājs Alvis Ozoliņš, rakstot Lutera akadēmijā savu diplomdarbu “Latviešu kapusvētku fenomens”, atradis informāciju par Krimuldas kapsētā svinētiem kapusvētkiem jau 1831.gadā, bet ir arī nepārbaudītas ziņas par vēl agrāk notikušiem kapusvētkiem Āraišos. Savukārt kāds leģendai līdzīgs stāsts vēsta, ka kapusvētki radušies 19.gadsimta sākumā Zaubē. Tur mācītājs reiz ievērojis, ka dievkalpojuma laikā baznīcā soli ir tukši – izrādīties, ka ļaudis

kopj savu tuvinieku kapus, nevis klausās sprediķi. Tā nu mācītājs ar visu draudzes kori pārcēlis dievkalpojumu uz kapiem, un drīz vien šī prakse izplatījies arī citās draudzēs. Vēl citas ziņas liecina, ka jau kopš 1840. gada kapsētas svētki regulāri svinēti Allažos, taču 19. gadsimtā kapusvētku svinēšana bijusi tikai atsevišķu Vidzemes draudžu ieradums. Vēl viena versija par kapusvētku izcelsmi – tie radušies saistībā ar jaunu kapsētu izveidi un iesvētīšanu, jo tieši 19.gadsimta sākumā sākās mirušo apbedīšana kapsētās.

3. Vai kapusvētki ir vienmēr noteiktā laikā?

Kā nu kurā vietā. Ir kapsētas, kur kapusvētki gadu no gada notiek vienā un tajā pašā laikā – piemēram, Alūksnes kapos jau kopš pagājušā gadsimta pirmās puses kapusvētki notiek nemainīgā laikā: augusta pirmajā svētdienā. Bet ir kapsētas, kur kapusvētki ik gadus notiek citā laikā. (“Sarkaņu Ziņu” redaktora piezīme – Jau daudzus gadus desmitus nemainīgi Sarkaņu kapos kapusvētki notiek jūlija otrajā sestdienā un sveču vakars – oktobra pirmajā svētdienā).

4. Vai visās Latvijas malās kapusvētki notiek vienādi?

Nē, katrā Latvijas pusē ir citādas kapusvētku tradīcijas – gan kristīgās, gan laicīgās. Kapusvētki nav ierakstīti baznīcas kalendārā, un nav priekšrakstu, kā tieši tiem jānotiek – katras draudzes mācītājs izvēlas savu ceļu. Atšķiras arī laicīgās tradīcijas. Vidzemē kapusvētku dalībnieki bieži vien ietur kapusvētku mielastu turpat pie kapiem, sēžot uz zālē saklātām segām. Latgalē parasti dodas pie kāda tuvinieka. Kurzemes pusē kapusvētki sākti svinēt vēlāk un tā arī nav ieguvuši tādu vērienu kā Vidzemē un Latgalē, pieklusināti kapusvētki ir arī Zemgalē.

Daudzviet luterāņu kapos piederīgie tuvinieku kopiņas mēdz sapucēt jau iepriekšējā dienā un uz pašiem svētkiem nemaz neatnāk. Vai arī, ja atnāk –, tad pastaigājas pa kapiem, satiekas, sarunājas, bet mācītāja teikto nāk klausīties tikai retais. Vieni no kuplāk apmeklētajiem kapusvētkiem ir Alūksnes kapos, kur rodas sajūta, ka te sapulcējušies vai puse Latvijas – kā Dziesmusvētkos, visi košās drānās, priecīgi, sveicinās ar bijušajiem skolasbiedriem, sen nesatiktiem radiem, kaimiņiem.

Lielajos Alūksnes kapos kapusvētki vienmēr ir bijuši un joprojām ir pilsētas

gada lielākais pasākums, kam tiek pielāgoti gan pilsētas svētki, gan skolu salidojumi, gan ģimeņu saieti un dažādi kultūras dzīves notikumi.

5. Kāpēc katoļu kapusvētkos visi kā gājienā dodas apkārt kapsētai?

Katoļu kapos, īpaši Latgales pusē, daudzviet joprojām saglabājusies tradīcija priestera pavadībā doties procesijā apkārt kapsētai. Katrā kapsētas stūrī ir miniatūrs altāris, jeb kā Latgalē saka, stacija – galdiņš, uz kura ir krucifiks, sveces, ziedi. Skatot kapu zvanam, kapusvētku dalībnieku gājiens apstājas pie katras stacijas. Pirmajā apstāšanās vietā tiek aizlūgts par mūžīgā aizgājušu priesteru, bīskapu un citu garīdznieku dvēselēm, lai arī mūžībā tie piepulcētos priesteru saimei. Otrajā apstāšanās vietā aizlūdz par vecākiem un vecvecākiem, lai viņiem tiktu piedoti grēki un lai mēs viņus redzētu laimīgus mūžīgajā dzīvē. Nākamajā stacijā aizlūdz par brāļiem, māsām, radiem, draugiem, bet ceturtajā apstāšanās vietā – par šajā un citās draudzes kapsētās apbedīto dvēselēm, lai tās priecātos mūžībā. Procesija noslēdzas pie ceturta krucifiksa, kur kopīgi aizlūdz par Dieva apžēlošanos visiem mirušajiem – arī par tiem, par kuriem neviens tuvinieks nelūdzas. Kapusvētku noslēgumā prieteris svēta bariņā sapulcējušos bērnus un tad dodas iesvētīt jaunus kapu pieminekļus.

Materiāls no žurnāla “Ievas Māja”

Foto no skolas arhīva

Vārds redaktorei

Jau maija beigas! Devītie liek eksāmenus, apmeklē konsultācijas, bet pārējām klasēm vēl stundas.

“Skurstenis” arī drīz beigs kūpēt. Skolas avīzei aizritējuši

jau 20 gadi, un “Skurstenim” ir 170 numuri! Mēs katrs esam ieguldījuši kaut ko, lai avīze taptu. Saku LIELU paldies visai avīzes redakcijai un sk. Inesei!

Visi ar nepacietību gaida vasaru, tomēr skumīgs prāts, ka skolas vairs nebūs. Mēs taču esam patrioti un organizēsim salidojumus! Jauku visiem vasaru! Novēlu jaunajā skolā būt drošiem, ātri iejusties un būt laimīgiem!

Anna Teicāne 9.kl.

Intara Busuļa koncertā Rēzeknē

Intara Busuļa koncerts notika Rēzeknē 16. maijā. Viņš dziedāja dziesmas latviešu, krievu un angļu valodā. Viņš nodziedāja 10 dziesmas. Šajā koncertā jautrs bija tas, ka viņš dziedāja priecīgas dziesmas, un arī tas, ka Oskars no 5.klases sagrauca biļeti, tas bija smieklīgi.

Dziedātājs Intars vēl attēloja sievieti. Viņš uzvilka augstpapēžu kurpes, savilka bikses un dziedāja angļu valodā. Man patika Intara Busuļa koncerts, jo tā diena bija forši silta, saulaina. Daži nebija redzējuši I. Busuli. Pavisam bija 24 braucēji. Atpakaļceļā, kā jau vienmēr, mēs braucām arī uz veikalu. Es vēlreiz vēlētos aizbraukt uz Intara Busuļa koncertu. Paldies, ka bija iespēja doties uz šādu pasākumu!

Samanta Silajāne 5.klasē

Sarcaņu pamatskola

SKURSTENIS

AigaraSimtņieka zīm.

2015. gada maijā, jūnijā

Skolas zvana svētkos

15. maijā 9. klase svinēja savu skolas pēdējo zvano. Diemžēl šis bija arī pēdējais mūsu skolā. Tāda iemesla dēļ pie mums viesojās Inese Elsiņa un fotogrāfs no laikraksta „Stars”. Mēs esam 19. maija numurā – pirmajā lapā un par mums ir raksts.

Pulksten 11:00 mēs savā klasē gaidījām 1. un 2. klasi, kas mūs aicināja uz viņu klasi. Tur mums bija jāatbild uz vairākiem sarežģītiem jautājumiem, par pareizu atbildi saņemot konfekti. Pēc tam viņi mums nodziedāja dziesmiņu.

Tad mēs devāmies uz mazo skolu. Bērnudārza grupiņā mums bija jābūvē kaut kas no klucīšiem, un mēs centāmies izveidot kaut ko līdzīgu mājai vai pilij, bet beigās sanāca divi torņi.

Tad mēs devāmies uz 3. klasi, kur mēs apsēdāmies tajos solos, kuros mēs sēdējām 1. klasē. Vēl bija jāizpilda uzdevums, un katrs dabūja balonu. 4. klasē 3 cilvēkiem no mums bija jāspēlē mēmais

Devītie veic “stārķēnu” uzdotu – visiem kopā uzbūvēt...
Bet kas iznāks?

9. klase apsēdusies savās 1. klases vietās.

Sirsnīgu sveicību vecākajiem skolabiedriem sagatavojuši jaunākie: Liene Jonaite, Dāvis Ravinskis, Ralfs Delle un Alens Ivanovs.

šovs. Mazajā zālē mūs sagaidīja skolotājs J. Sudārs, un Juris laboja skolas rekordu – pievilcās pie stieņa 25 reizes.

Otrā bērnudārza grupiņā mums mazie un skolotāja Egita dziedāja dziesmu! Pēc tam gājām uz lielo zāli, un tur mūs visi sveica. Bija arī vairāki interesanti jautājumi no 5., 6., 8. klases. Arī mēs sveicām skolotājus un skolas darbiniekus, nolasot raksturojumu par viņiem un dāvinot ziedus ar konfekti. Kopumā, manuprāt, pēdējais zvans bija ļoti jauks pasākums, prieks bija saņemt puķes, apsveikumus un laba vēlējumu!

Anna Teicāne 9.klasē
Fotografēja I. Svārpstone

Izlaidums lielākajiem „stārķēniem”

*„Ar Ābeces gaiļi nestrīdies!
Viņš līdzi Tev šodien uz skolu ies
Un tupēs uz vāka, un klausīsies.
Jā, Ābeces gaiļis Tev līdzi uz skolu ies.
(Pēc E. Dinsberģa)*

27. maijā skolā notika izlaidums bērnu dārzā. Apliecinājumus par tā beigšanu saņēma Monta Ozola un Markuss Ukrijs. Abi nākamie pirmklasnieki kopā ar citiem grupiņas bērniem priekšnesumos radoši apliecināja savu individualitāti un vienreizīgumu, dziedot, dejojot un skandējot dzejoļus. Prieks par lielo sveicēju pulku – bērnu vecākiem, draugiem, radiem! Pasākums izskanēja krāsainā un jaukā noskaņā.

Mārīte Lukašuna
Fotografēja I. Sudāre

Pirms izlaiduma kopā ar audzinātāju Eģitu Kaškuri.

Montu Ozolu un Markusu Ukriju priekšnesumos atbalsta mazākie „stārķēni”.

„Bērni izaug dārziņā...” – tā skan dziesmiņā.

Sportojam kopā ar vidusskolēniem

27. maijā jau ierastā sporta diena izvērtās pavisam citādāka nekā citkārt. Sportot mūsu skolas sporta laukumā ieradās Madonas pilsētas 1. vidusskolas 10. un 11. klases skolēni, audzinātājas un sporta skolotāji E. Ziņģītis, D. Vuškāns, D. Pulkstene.

Interesantās, krāsainās aktivitātēs un spēlēs iesaistījās arī mūsu skolas komandas: tika sargāts „cietoksnis”, spēlēja tautas bumba maisos un skolniekbols, kad volejbola tīklam bumba pāri jāsviež un jāķer, nevis jāsit.

Skolēni piedalījās stafetē ar saģērbšanos un bizes sapīšanā no auklām. Jauki bija satikt pasākumā smaidīgus mūsu skolas absolventus Ričardu Vēveri, Pēteri Lipstovu, Vairi Skuruli un Līnu Nagli.

Laika apstākļi gan nelutināja pasākuma dalībniekus, taču sportošana, kā arī saņemtie diplomu un kopā ar madoniešiem pusdienošana pie ugunsкура veidoja vērtējumu par šo dienu: „Patika!”

Inese Sudāre

Komandas spēlē tautas bumbu maisos. Fotografēja I. Sudāre.

Divu teātru dažādas ludziņas

21. maijā pie mums ciemojās kaimiņu skolas – Lazdonas pamatskolas – teātra grupa ar skolotāju Laimdotu Vilciņu, un priekšnesumam gatavojās “Piņģerotiņa” dalībnieki, skolotājas Guntas vadīti. Vispirms bija jāpārvar uzstāšanās satraukums aktieriem – jāveic iesildīšanās vingrinājumi, bet daļai skatītāju – trauksme, lai tiktu prom no mācībām ludziņas skatīties.

Teātra stundu iesāka viesi, izspēlējot vāverēnu pūles pārsteigt savu māmiņu svētkos. Pēc viņiem ludziņu “Astainīšu draiskā diena”, izteiksmīgi atveidojot divu pelēnu līdžīgu vēlēšanos – pārsteigt savu peļu mammu svētkos, atveidoja 3. klases skolēni: Emīls Lipstovs, Kārlis Kreps, Lauma Škutāne, Ance Čubarova un Karīna Ričagova. Abu skolu aktieriem bija sagatavoti izteiksmīgi tērpri, visi centās arī labi spēlēt savu lomu. Skatītāju aplausi un skolotājas Mārītes sarūpētie puķu pušķīši abu teātru skolotājiem liecināja, ka šī stunda ir bijusi īsti vietā – aizritējusi nemanot un ar pozitīvu noskaņu. Paldies!

Pēc izrādēm sekoja kopīgs launadziņš ar saimnieču gādātiem gardumiem, bet svarīgākais – kopīga iedraudzēšanās un izdauzīšanās, tas ir, spēļu spēlēšana sporta zālē, aktieriem tas ļoti ļoti gāja pie sirds. Lai veicas visiem teātra spēlēšanā arī turpmāk, jo īpaši “Piņģerotiņa” dalībniekiem skolas gada noslēguma koncertā 28. maijā!

Inese Sudāre

*Kucēns Reksis – Ance Čubarova, pelēns Alfons – Emīls Lipstovs, peļu mamma Alīna – Karīna Ričagova, pelīte Līna – Lauma Škutāne, runcis Rūdis – Kārlis Kreps.
Fotografēja I. Svārpstone.*

No īsziņām

Bibliotēka. Paldies par 9.klases sveicienu pēdējā zvanā! Bibliotekārei patīk uzzināt, kā apmeklētāji te jūtas. Viņa informē: „Eksprezidents Valdis Zatlers uzdāvināja bibliotēkai savu grāmatu „Kas es esmu”. Iesaku visiem izlasīt šo grāmatu, jo tā ir dzīvesgudra grāmata. Ir saņemts Bērnu žūrijai grāmatu saraksts. Aicinu lasīt bērnu žūrijas grāmatas! Kuri vasarā to būs paveikuši, augustā brauks ekskursijā. Aicinu visus pirms lielajām brīvdienām nodot bibliotēkas grāmatas! Veiksmīgu vasaru visiem! Un uz tikšanos bibliotēkā!”

Kristīne Lipstova 9.kl.

Pirmsskolas grupa “Stārķēni”. Mēs mācāmies dzejolišus un priekšnesumus izlaidumam. Ejam ārā pastaigāties un pētīt dabu. Vēl joprojām katru pirmdienu braucam uz baseinu. Gājām uz bibliotēku skatīties izstādi, taisījām no plastilīna vāzes un ziedus. Veiksmīgu un saulainu vasaru!

Kristīne Lipstova 9.kl.

5./6./8. klase. Mācībās labi rezultāti Mārim. Viņš uzskata, ka ir apguvis kaut ko jaunu, labi pavadījis laiku, ieguvus daudz jaunu emociju. Samanta domā, ka būs labiniece. Šajā mācību gadā visvairāk patika, ka uz Rēķu kalnu bijām divas reizes. Kristaps jau uz skolu brauc ar „ričuku”. No vasaras skolēni gaida, ka būs siltas dienas un jautrība un ka atradīs jaunu skolu.

**Līga Simtniece 7.kl.,
Samanta Silajāne 5.kl.**

Virtuve. Ingus un Kārlis atnesa ievārījumu. Paldies viņiem par to! Vislabāk pusdienās skolēniem garšoja soļanka, makaroni ar

gaļu, saldajā – putukrējums dažādos variantos. Gaidāmas lielas pārmaiņas. Skumīgs ir šis mācību gads, jo skola ir vērtība. Atmiņas skaistas.

**Līga Simtniece 7.kl.,
Samanta Silajāne 5.kl.**

1./2. klase. Maija svētku dienās skolotājam Agnesei vislabākais bija būt kopā ar ģimeni un strādāt. Liene palīdzēja mammai. Lienei vislabāk padodas latviešu valoda. Alenam vislabāk patīk matemātika. Visi domā, ka tiks uz nākamo klasi. Citiem novēl saulainu vasaru un foršas dienas.

**Līga Simtniece 7.kl.,
Samanta Silajāne 5.kl.**

4. klase. Starpbrīžos Samanta ar Mairitu spēlē volejbolu. Šajā mācību gadā Samantai vērtīgākais ir piedalīšanās volejbolā sporta skolā. Elīna un Mairita iemācījās daudzas labas lietas. Tāpēc meitenes gaida vasaru ar volejbola sacensībām, bet Elīna grib peldēties.

Ketija Pojarkova, Elīna Kulmane 4.kl.

3. klase. Kārlis, Ance, Lauma un Karīna starpbrīžos daudz iet ārā un spēlē spēles, piemēram, “Zivtiņas”, “Krāsas”. Kārlim vērtīgākais šogad šķiet sports, angļu valoda, mājturība, vizuālā māksla. Ancei patīk vizuālā māksla, mājturība un matemātika. Emīlam vislabākais ir satikties ar draugiem un runāties ar viņiem. Laumai svarīgi bija nākt uz skolu. Karīnai vērtīgākais ir bijis matemātika, spēlēšanās ar mazajiem un būt dežurantam. Ko gaida nākamie “ceturkie” no vasaras? Karīna un Ance ļoti grib peldēties, Kārlis – ātrāk braukt uz jūru. Emīls un Lauma, un citi – gaida siltu laiku.

Lauma Škutāne 3.kl.

Kristīne Lipstova sagatavo stādīšanai 9.klases dāvanu skolai - puķu stādījumus. Fotografēja N. Kampe.

1./2. klases skolēni uz akmens izveidojuši dabas materiālu glezniņu. Fotografēja I. Sudāre.

Putnu vērošana skolas apkārtnē

Astoto pavasari organizēti dodamies vērot putnus skolas apkārtnē, cerot pamanīt ko jaunu un pārliecināties, ka zinām tās putnu sugas, kas tuvumā dzīvo.

8. maijā skatījies putnus devās 4. klase.

Vispirms pagājām gar dzīvojamām mājām, lai redzētu stārķu ligzdu aiz Kraujām. Skolēni pārliecinājās, ka arī šopavasār ligzda ir apdzīvota un tiek perēti mazuli. Sarkaņu māju tuvumā skatījāmies bezdelīgas, kas dažiem

skolēniem bija šis sugas pirmais novērojums šopavasār. Citi redzējumi tādi parasti: vārna, zvīrbulis, mājas strazds, cielava, lielā zilīte u.c. Maršruts tālāk veda uz ezermalu. Izmantojot binokli, skatījāmies paugurknābja

Liene Jonaite, Dāvis Ravinskis, Ralfs Delle un Alens Ivanovs pārskata putnu bildes. Fotografēja I. Sudāre.

Arī 4. klase vēroja ūdens putnus Sarkaņu ezerā. Fotografēja I. Sudāre.

gulbjus, no kuriem viens vedināja mūs tālāk, bet otrs caur niedrēm pamanāms ligzdā. Kā jau ierasts, ezerā apmetušies lauči, gaigalas, meža pīles, lidinās lielais ķīris, un tālumā saklausāma dzeguze.

12. maijā līdzīgā putnu vērošanas pasākumā devās 5. un 6. klases skolēni, kuriem izdevās pamanīt un saklausīt pavisam 15 putnu sugas. Neparastākais bija tas, ka lakstīgala ne tikai koši dziedāja kļāvā pie

eзера, bet ļāva mums sevi arī kādu brīdi skatīt. Otrs interesantākais vērojums bija cekuldūkuris, kurš jau perēja ligzdā uz paša izveidotas saliņas. Putnu vērošanā devās arī 1./2. klase, šie skolēni, kā arī 4. klase sacentās putnu nosaukšanā arī pēc attēliem, lasīja stāstiņu par zivju gārni un zivju dzenīti, izkrāsoja putnu bildes, ieskatījās krāsainā žurnāla „Putni Dabā” numuros.

Putnu pasaules izziņāšanu skolēni ir

papildinājuši, izmantojot internetresursus: www.springalive mājas lapā skatījās izziņas materiālus un ziņoja par gājputnu atgriešanos, daudzkārt redzēja, kas notiek putnu ligzdās, pie kurām atrodas videokameras. Ikdienā vēstītais par redzētu putnu un vēlēšanās noskaidrot tā sugu ļauj cerēt, ka arī turpmāk skolēni būs gana vērtīgi pret šo pārsteidzošo dabas daļu – putniem.

Inese Sudāre

Mācības skolā beigušās

28. maijā skolā svētku diena – mācību gada noslēguma koncerts un apsveikumi par paveikto interešu izglītības pulciņos un mācībās.

Koncerta pirmajā daļā gan dzejoļos, gan dziesmās izskanēja bērnu mīļums tuvākajiem cilvēkiem – vecākiem, vecvecākiem. Šo daļu noslēdza deja „Labrītiņu rītiņā”.

Pasākuma otrajā daļā izpaudās uzstāšanās prieks: dziesmās (skolēni ar patiku dziedāja, piemēram, dziesmu „Anno Domini...”), dejošanas prieks (ar populārāko deju pašu dejojātāju skatījumā „Juku, juku, sīki putni”) un nenopietni skolas notikumi (3. klases spēlētās anekdotes), ar atraktīvo bērnu darbinieku dziedāto „Bērni aug dārziņā” un ar izteiksmīgo ludziņu „Astainīšu draiskā diena” 3. klases aktieriskā izpildījumā.

Šajā koncerta daļā iederējās arī skolēnu apsveikšana. Vispirms balvas saņēma tie audzēkņi, kas gada vērtējumā visos mācību priekšmetos saņēmuši labu, teicamu un izcilu vērtējumu – labinieki. Augstākās vidējās atzīmes īpašnieks skolā – Ingus Škutāns. Prieks par pieciem skolēniem, kas vienā mācību priekšmetā saņēmuši augstāko novērtējumu – 10 balles: Juris Meščerskis, Māris Kalniņš – sportā, Kristīne Lipstova, Anna Teicāne – vizuālajā mākslā. Ingus Škutāns – angļu valodā. Skolas pateicība tika pasniegta arī Nikam Kampem un Aigaram Simtniekam, kas ar mājturības darbiem piedalījās novada izstādēs.

Koncerta trešajā daļā sirsnīgus paldies vārdus skolēni sacīja skolotājiem un skolas darbiniekiem par zināšanām, rūpēšanos

un kopīgo skolas laiku. Apsveikums pedagogiem un darbiniekiem bija ne tikai no skolas bērniem, bet arī no Sarkanu pagasta pārvaldes vadītāja Andra Simtnieka. Ar kopīgu fotografēšanos izskanēja skolas laiks Sarkanos.

Inese Sudāre

Labinieki, mācību gadu noslēdzot, ir:

- 1.klasē – Liene Jonaite;
- 2.klasē – Alens Ivanovs;
- 3.klasē – Kārlis Edijs Krepis, Lauma Škutāne;
- 4.klasē – Ketija Skaidrīte Pojarkova, Samanta Patrīcija Ukrija;
- 8.klasē – Māris Kalniņš;
- 9.klasē – Ingus Škutāns, Anna Teicāne.

Ingus Škutāns saņem atzinību par augstāko vērtējumu – 10 ballēm - angļu valodā. Fotografēja I. Svārpstone.

Dejojāji izdanco populārāko deju „Juku, juku, sīki putni”. Fotografēja I. Svārpstone.

Anna Teicāne un Kristīne Lipstova skolēnu vārdā saka paldies visiem skolotājiem un skolas darbiniekiem. Fotografēja I. Svārpstone.

Skolas svētki – 9. klases izlaidums

11. jūnijā “Kalnagravās” izskanēja skolas izlaidums, kad kopā ar 9. klases beidzējiem bija viņu ģimenes, draugi, skolotāji un skolas darbinieki.

Jaunieši sirsnīgu paldies sacīja saviem vecākiem un vecvecākiem par mājas sajūtu un atbalstu gan panākumos, gan grūtību pārvarēšanā.

Absolventi atcerējās zīmīgākos notikumus sākumskolas klasēs – pirmo pārgājienu uz Velnakmeni un ekskursiju uz Siguldu, pirmos labiniekus un godalgas dažādos konkursos, ludziņu izspēlēšanos skolas teātrī „Piņģerotiņš” – un pateicās audzinātājam Laimdotai Vilciņai, Egītai Kaškurei un Annai Ramanei.

Arī turpmākajos mācību gados ir bijis gana daudz aizraujošu pasākumu, ekskursiju, svētku, tikšanos, kas veido šo skolēnu pieredzi. Paldies svētkos izskan visiem skolotājiem un skolas darbiniekiem par sniegtajām zināšanām un dzīves gudrībām.

Apliecību par pamatizglītību izlaidumā saņēma seši skolēni. Katrs no viņiem tika īsi raksturots no trim aspektiem: ko absolvents saka pats par sevi, raksturojums pēc klasesbiedru domām un skolotāju nopietns un humora pilns viedoklis par šo skolēnu.

Niks Kampe – ieinteresēts un atsaucīgs sportiskajās aktivitātēs, izpalīdzīgs visa veida slēpošanas pasākumos, telefona un datora jautājumos. Nikam tagad labi noder tautisko deju prasmes, dancējot pagasta jauniešu deju kolektīvā „Resgaļi”, dekoratīvās kokapstrādes pulciņā gatavoti darbi novada izstādēm.

Kristīnei Lipstovai pamatskolas gadi

svaīgi ar iegūto pieredzi teātra spēlēšanā un skolas avīzes „Skurstenis” veidošanā. Smaidīga, izpalīdzīga. Aktīva Bērnu un jauniešu žūrijas grāmatu lasītāja. Kristīnei padodas sports, mājturība, bet vizuālajā mākslā gada vērtējums – 10 balles.

Juris Meščerskis – neatlaidīgs, sportisks, skolas labākais kalnu slēpotājs, pārstāvējis skolu dažādu sporta veidu sacensībās. Ar labu humora izjūtu, prot pasmieties par sevi. Labprāt dara un prot praktiskus darbus. Reizēm ļoti prātīgs, prot atzīt savas kļūdas, reizēm tik smejas.

Ginta Migliniece – runātīga par sev interesantiem jautājumiem, izteikta sava „es” nesēja. Ir apņēmusies darīt, bet reizēm pietrūkst pacietības nolemtu izpildīt. Labi saprotas ar mazākiem bērniem. Gintai patika saņemt un lasīt skolas avīzi „Skurstenis”.

Ingum Škutānam vērtīgākais ieguvums skolas laikā ir zināšanas un draugi. Iegūta laba pieredze darboties grupā – dejas, teātris. Kopš 3. klases ļoti labi padodas angļu valoda, tāpēc tajā augstākais vērtējums – 10 balles. Vienmēr izbaudījis grāmatas, kas lasāmas Bērnu žūrijā.

Annai Teicānei

šķiet, ka skolā vienmēr ir bijis jautri – mazajās klasēs darīts viss – spēlēts teātris, dejotas gan sporta, gan tautiskās dejas, lielajās klasēs – vadīti skolas pasākumi. Piecus gadus veidota skolas avīze, trīs gadi no tiem – redaktore amatā. Anna ir dzīvespriecīga, aktīva, patīk zīmēt. Otro mācību gadu beidz ar 10 ballēm vizuālajā mākslā. Anna piedalās Bērnu un jauniešu grāmatu lasīšanā un vērtēšanā.

Absolventus sveica radi un draugi, skolotāji un skolas darbinieki. Muzikālos priekšnesumus sniedza meiteņu trio no Madonas. Arī skolas pēdējā izlaidumā skanēja skolas himna (autors – A. Trečaks). Lai veicas skolas absolventiem karjeras izglītībā! Lai jauka un veiksmīga vasara ikvienam!

Ineses Sudāre

Apliecību par pamatizglītību saņēmu Ingus Škutāns, Kristīne Lipstova, Anna Teicāne, Juris Meščerskis, Niks Kampe, Ginta Migliniece. Fotografēja I. Svārpstone.

Ar apsveikuma ziediem absolventi un audzinātāja I. Sudāre. Fotografēja I. Svārpstone.

Viss notiek!

23. maijā Kalsnavas arborētumā notika Latvijas vokālo ansambļu sadziedāšanās svētki, kuros kopā ar vairākiem dziedošajiem kolektīviem piedalījās arī Sarkanu jauktais vokālais ansamblis

„Rondo”. Par spīti ne visai pievilcīgajiem laika apstākļiem, pasākums izdevās jauks, jo tā apmeklētāji varēja baudīt ne tikai dziedātāju skanīgo dziedājumu, bet arī iejusties mirklī, ko sniedz rododendru un ceriņu ziedēšanas laiks.

23. maijā Aizkraukles pagasta estrādē deju svētkos „Vasarai vārti vaļā” piedalījās vairāki simti Aizkraukles un Madonas apriņķa jauniešu deju kolektīvu dalībnieku. Dalībnieku vidū arī Sarkanu jauniešu deju kolektīvs „Resgaļi”.

30. maijā Madonas multifunkcionālajā sporta hallē notika XX Latvijas senioru deju diena „Madonas piedancis”, kur 1400 dejotāji no visiem Latvijas novadiem bija vienojušies kopīgā dejas solī. Viņu vidū arī mūsējie – deju kolektīvs „Senči”.

„Ar deju virkni „Madonas piedancis”, ko savulaik folkloras ekspedīcijā pierakstījusi Madonas deju skolotāja Dzidra Rubene un izcilais dejas pētnieks, horeogrāfs Harijs Sūna, koncerta gaitā bija iespēja iepazīt mūsu vecāko paaudzi, kas sevī nes pieredzi un spēku, ko šodien tā īsti pat neapjaušam. Tās kods ir dzīvesprieks, latviskā ziņa un zemes spēks. Mūsu vecāki ir kā neizsmejama aka, no kā smelties padomu, gudrību, palīdzību, mīlestību. Mēs esam saistīti ciešāk, nekā to ikdienā sajūtam,” stāsta koncerta režisore madoniete Ināra Cakule.

Koncertā tika izdejotas senas, lustīgas, kā arī jaunas – kopā pavisam 22 dejas. Svētkus kuplināja arī jaunākā Madonas novada dejotāju paaudze – pirmsskolas un 1., 2. klašu dejotāji.

30. maijā Krustpils novada Variešos notika tradicionālais amatierteātru festivāls „Āksts 2015”, kurā ar izrādi „Viss jau ir bijis” piedalījās Sarkanu amatierteātris „Piņģerots”.

6. jūnijā, pilsētas svētku laikā, Madonas estrādē notika koncerts „Sadziedam, sadancojam Madonā”.

Koncertā piedalījās apmēram 1000 Madonas apriņķa bērnu un jauniešu tautas deju kolektīvu un koru dalībnieku. Klātesošos priecēja 27 dažādi dziesmu un deju uzvedumi ar

latviskām melodijām. Koncertu vadīja atraktīvie pašmāju mūziķi Paula Dukure un Miks Dukurs.

6. jūnijā Jelgavā, Zemgales Olimpiskajā centrā, notika VIII Vidējās paaudzes dejotāju svētki „Dievs man deva maizes zemi”, kurā kopā ar vairāk nekā 6500 dejotājiem no visas Latvijas piedalījās arī deju kolektīvs „Labākie gadi”. Zemgales Olimpiskais centrs bija pārtapis par lauku sētu, kurā tika izstāstīts, izrādīts un izdejots maizītes ceļš no iesēta grauda līdz maizes klaipam, no dzīvības radīšanas svētuma līdz dzīvi apliecinošam priekam, ēverģēlībām un trakulībām. Svētki bija solis ceļā uz Latvijas simtgades Dziesmu un deju svētkiem.

20. jūnijā folkloras kopa „Libe” ieskandināja Līgo svētkus Dzelzavas pensionātā.

27. jūnijā Madonā notika festivāla „Baltica” ieskaņu koncerts. Šajā laikā visā Latvijā 27 dažādās vietās 212 folkloras kolektīvi vienlaicīgi pulksten 19.00 ar kopdziesmu „Tēvu tēvi laipas met” uzsāka svētku ieskandināšanas koncertus.

Festivāls „Baltica” ir Baltijas valstīm un tautām nozīmīgs notikums, kas demonstrē tradicionālās kultūras vērtības. Festivāla ieskandināšanas koncertā Madonā piedalījās folkloras kopa „Līgo” no Gulbenes novada, Kraukļu folkloras kopa „Krauklēnieši”, Sarkanu folkloras kopa „Libe”, Barkavas folkloras kopa „Madava”, Madonas kultūras nama folkloras kopa „Vērtumnieki”.

Valdas K. teksts, foto no arhīva

Apsveikumi

Ne puķes, ne mantas –
Es tev dāvinu laiku.
Gribi –
stundu, dienu, gadu vai mūžu.
Neprasi tik mūžību,
Tās nav nevienam.
Mūžība ir nevienam nepiederoša,
Kaut gan ar to mēdz jokot,
Apsolot mūžam un mūžīgi mūžam.
Solīt jau var, notikt tas nevar. Nemūžam.
/O. Vācietis/

Sveicam nozīmīgās dzīves
jubilejās jūnija un jūlija
jubilārus!

18 gadi

Agris Strautnieks 01.07.
Edgars Beļkvičs 05.07.
Alvis Vugulis 14.07.
Paula Grīnberga 22.07.

50 gadi

Normunds Stafekis 02.06.
Normunds Ūdris 16.06.
Ralfs Kvēps 27.06.
Māriete Liepiņa 01.07.
Gatis Purens 26.07.
Ingrīda Rieba 01.07.

55 gadi

Raimonds Vīksne 07.06.
Viktors Bogdanovs 11.06.
Iraīda Siliņa 15.06.
Velta Bērzkalne 25.07.

65 gadi

Valds Stepānovs 22.07.

70 gadi

Inta Gailīte 16.06.

75 gadi

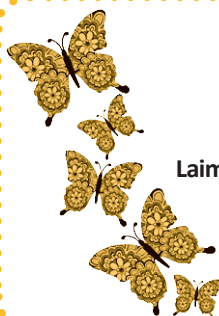
Alberts Janovskis 28.07.

90 gadi

Inta Drozdova 09.06.
Antonija Lībore 15.07.

94 gadi

Helēna Breidaka 27.06.

Dziedi, māmiņ, "aiņā žūžū",
Visu mūžu tavs es būšu!
Lāča bērns, kam ogas lasīs,
Lāča bērns, kas medu prasīs!

Laimu un Juriju Vasiljevus ar dēliņa Emīla Dominika
piedzimšanu 2015. gada 11. jūnijā;
Rasu un Jāni Leonovus ar dēliņa Emīla
piedzimšanu 2015. gada 26. jūnijā.

25. jūlijā plkst.17:00 Madonas pilsētas estrādē
ar Madonas novada pašvaldības atbalstu jau piekto reizi Latvijas
šlāgerkanāls aicina uz grandiozāko šlāgerfestivālu Latvijā -

„Zelta šlāgeris 2015”.

Piektajā populārās mūzikas festivālā „ZELTA ŠLĀGERIS 2015”
uzstāsies Latvijā populārākie šlāgermūzikas un
populārās mūzikas izpildītāji:

Dainis Skutelis, Tērvete, Liepavots, Harijs Joniškāns,
Santa Zapacka, Zeļļi, Jūrkant, Santa Kasparšone, Hameleoni,
Gunārs Meijers, Akords, Vilx, Kreisais pagrieziens, Mīlas snaiperi,
Heinrihs Kalvītis, Pēc pusnakts un citi.

Kā īpašie viesi uz festivāla skatuves kāps leģendārā bērnu
popgrupa Dzeguzīte, kas šogad svin savu 40 gadu darba jubileju.
Nakts ballē spēlēs grupas Bruģis, Hameleoni
un Normunds Rutulis.

Biļetes cena iepriekšpārdošanā – 5,00 eiro,
pasākuma dienā – 8,00 eiro.

1. un 2. grupas invalīdiem,
uzrādot invalīda apliecību, ieeja bez maksas.
Bērniem līdz 10 gadu vecumam ieeja bez maksas.

Tautas namā “Kalnagravas”
līdz 20. jūlijam skatāma
Laimas Lupiķes gleznu izstāde
“Lomu spēles”

Sarkaņu bibliotēkā
līdz septembrim skatāma
tēlotājmākslas studijas “Madona”
gleznu izstāde

SARKAŅU PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Sarkaņu pagasta pārvalde, Madonas novads
Izdevuma redaktore Valda Kļaviņa, tel 29424739, e-pasts: valda.kalnagravas@inbox.lv
Redkolēģija Inga Bārbale, Inese Sudāre, Andris Trečaks
Iespiests SIA “Erante”, Madonā, Saieta lauk. 2.
Datorsalikums. Ofsetiespiedums.
Par rakstu saturu un faktu precizitāti atbild autors